ANUL X. No. 1125 — 8 PAGINI 6 LEI — Luni 24 Octombrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an ... LEI 1000
Pe şase luni ... 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

O LECŢIE ADMIRABILĂ

Nici-un match nu s'a bucurat de publicitatea pe care a atins-o întâlnirea Venus — C. A. O. de eri.

Ziarele din Ardeal, aţâţate de campania pe care un confrate a dus-o zi de zi, cu o persistenţă neobişnuită, i-au dedicat coloane întregi. Cercurile sportive din Ardeal n'au avut alt subiect de discuţie decât matchul acesta, iar confratele-campion al unor declaraţii puse în gura lui Czinczer, dar nedovedite încă, — după o perioadă de pregătire şi-a culminat campania, publicând eri facsimile de ziare minoritare, în unanimitate, declaraţii şi comentarii.

Se aştepta, consecinţă firească a acestei atmosfere atât de strategic pregătită, ca arena să fie eri devastată, de fluerături şi huiduieli. Ca Czinczer să fie luat în pumni, ca jucătorii C. A. O.-ului să fie scoşi pe targă iar tribuna să se dărâme sub scandalul care, foarte puţini mai credeau că nu va izbucni.

Instigaţi de suspendarea lui Czinczer, orădenii hotărâseră să vie la Bucureşti cu 10 vagoane. Fără portar! O mie de suporteri, înlesniţi de avantagiile unui tren special organizat de «Ilustraţiunea română» în colaborare cu un ziar orădean, îşi anunţaseră apariţia la match, pentru a-şi susţine echipa.

Iar autorităţile galeriei venusiste, de cealaltă parte, prezentau toate titlurile de garanţie ale unei replici oricât de viguroase.

In dimineaţa matchului, cu toată ostilitatea care se ţesuse în jurul lui Czinezer, conducătorul echipei C. A. O. a hotărât introducerea acestuia în echipă. S'a răspândit extrem de repede ştirea acestei hotărâri, şi două ore înainte de match nu mai exista un singur om — obişnuit al terenurilor de foot-ball — care să nu ştie cine va apăra poarta orădenilor.

...Şi totuşi, cea mai deplină linişte a stăpânit eri arena. La intrarea pe teren, C. A. O. a fost primit cu o salvă de aplauze. Czinczer şi-a ocupat locul, escortat de cele mai prieteneşti zâmbete.

Plonjeoanele sale au fost răsplătite cu aplauze generale. La nici un moment partida n'a depăşit hotarul durităţii, înglobând adesea faze spectaculoase de adevărat match amical. Şi nu s'a înregistrat nici-un atentat.

Este o lecţie pe care galeria — atât de des pornită pe panta unor gafe plătite invariabil de conducerea clubului — a reuşit-o eri, în cel mai greu examen pe care trebuia să-l treacă. Nu ne ambalăm în elogii pe cari mâine un alt scandal (la Bucureşti şi mai ales într'un anumit punct cardinal al Bucureştiului scandalurile sunt foarte frequente) să le anuleze.

Nu putem să nu ne reţinem însă satisfacţia, că tocmai atunci când cei mai mulţi le scontau (iar câţiva le doreau poate) discuţiile tari depe teren au fost înlocuite cu liniştea cea mai prietenească.

Şi, în legătură cu rostul minoritarilor în foot-ballul românesc, un ultim amănunt foarte interesant. Pus în curent cu atmosfera ostilă creiată minoritarilor din echipa naţională, d. Bredicean, ministrul ţării la Viena, a împărtăşit punctul de vedere al Federaţiei. A aprobat interesul pe care Rombolul îl acordă acestor minoritari şi a spus aproape textual: este foarte bine că sportul contribue la apropierea cât mai generală a tuturor cetăţenilor ţării. Diferenţierile denunţă o mentalitate strâmtă.

Instructiv, nu?

Săptămâna

După săptămâna merelor murate din piaţa Brătianu, am avut în fine şi mult aşteptata săptămână... a sportului alb, Pentru cei cari cunosc din auzite forma marilor jucători, analogia dintre merele murate şi «stelele» ratate, era adequată mai ales că o ploaie tomnatecă părea că va pune punct înainte de a fi început, unui eveniment de covârşitoare importanţă sportivă. Din fericire şi ploaia şi analogia s'au dovedit false, pentrucă prima n'a ţinut decât atât cât a fost necesar să purifice atmosfera, iar a doua a căzut în baltă imediat ce protagoniştii trupei au dat prima reprezentaţie. Cu acest prilej s'a dovedit însă că dacă n'avem public pentru tennis nici câţi epuri la biserică, avem în schimb spectatori cu duiumul atunci când e vorba de un spectacol excepţional. A fost pur şi simplu imposibil să achiziţionezi un bilet de intrare la tennis Sâmbătă şi Duminică şi cu toate acestea n'au fost loviţi de apoplexie nici casierul şi nici conducătorii T. C. R-ului, obişnuiţi să numere pe degete pe spectatorii cari binevoiau să accepte cu foarte mare greutate bilete de favoare.

Târziu, dar totuşi la timp, promotorii tennis-ului românesc au găsit aşa dar reţeta după formula căreia au alergat în zadar şi au cheltuit fără folos ani de zile toate resursele unui buget destul de mărişor. Păcat însă că Tilden n'are drum la noi decât în trecere, căci altfel cine ştie dacă nu l-am fi împământenit pe viaţă pe courts-urile dela Tennis Club...

Publicul nu vine puhoaie numai când e Tilden, cu o singură condiţie să nu fie vorba de tennis. Iată aşa bunăoară un match de football, care fără să aibe nimic senzaţional, fără vedete de talia lui Big Bill şi fără rarităţi excepţionale, ca Nüsslein, a făcut neîncăpătoare ambele tribune dela Venus, prilejuind doborârea tuturor recordurilor de reţetă înregistrate până azi în întâlniri similare.

Dar, la football publicul vine pentru emoţiile neprevăzutului şi câteodată pentru satisfacţia de a fi martor ocular la ceeace se prevede cu precizie. Neprevăzutul — realizat — a fost în speţă senzaţionala victorie venusistă cu 6-0, iar prevăzutul — nerealizat — liniştea desăvârşită în care a decurs un match sortit să fie turburat de pocnituri de revolver, de bubuituri de tun şi de alte asemenea distracţii zgomotoase. Şi ca aspectul agitat de episod războinic să fie cât mai aproape de realitate, Venus-ul a împrejmuit în sârmă ghimpată terenul de joc, iar orădenii au adus un tren cu trupe de rezervă. Până la sfârşit şi oamenii şi sârma şi iluziile spectatorilor au fost de prisos...

L. ROŞIANU

Litigiul româno-maghiar în cadrul Cupei Europei Centrale

La 30 Octombrie se întruneşte comitetul

BUDAPESTA, 23. — Astăzi a sosit la M. L. SZ. comunicarea oficială prin care ungurii sunt invitaţi la şedinţa comitetului Cupei Europei Centrale a amatorilor.

Şedinţa aceasta va avea loc la 30 Octombrie şi va fi prezidată de d. profesor Pelikan. Obiectul conciliabulului dela 30 Octombrie, este rezolvarea litigiului româno-maghiar în cadrul Cupei Europei Centrale a amatorilor.

Esenţa litigiului e cunoscută. E vorba de forfaitul ungurilor, pentru care România reclamă două puncte şi despăgubiri.

O invitaţie la această conferinţă a fost transmisă şi României.

*

In legătură cu ştirea aceasta, suntem în măsură să aducem preţioase complectări. Redactorul nostru de football a luat contact cu fruntaşii comitetului Cupei Europei Centrale a amatorilor şi într'un reportaj viitor va putea prezenta punctul de vedere austriac, în litigiul care va fi desbătut la 30 Octombrie.

De vorbă cu Tilden, Barnes, Nüsslein, Najuch şi Hochenberg

Membrii lui „Tilden Tennis Company" ne vorbesc despre ei, publicul românesc, jucătorii noştri şi proectele lor viitoare

La ora 8.45, organizaţia Tilden a părăsit Capitala. Intenţia rapidei reîntoarceri la Berlin a excelenţilor jucători profesionişti, nu era cunoscută decât unui număr foarte restrâns de ziarişti, aşa că pentru căpătarea interviewurilor de rigoare, ori ce minut de întârziere după terminarea turneului bucureştean, putea să fie fatal.

Barnes, Najuch, Tilden şi Nüsslein

Aşa că, prima noastră grije a fost să-i luăm în primire pe rând chiar la reîntoarcerea spre vestiare.

Infofolit într'un palton fără eroială, Tilden trece primul în clubhouse, aruncă rachetele pe un scaun şi-şi pregăteşte hainele de oraş.

— Vă rog, câteva declaraţiuni, domnule Tilden.

«Mă ertaţi, sunt foarte obosit şi pe lângă aceasta nimic nu-mi este mai antipatic decât interview-ul.

— Numai câteva întrebări.

— «Imposibil azi. Mâine dimineaţa însă, vă stau la dispoziţie. Căutaţi-mă între 10 şi 11 la Hotel Bulevard...

— Regret, dar am aflat ora exactă a plecării dv. aşa că interview-ul tot astăzi trebue să-l am...

Tilden zâmbeşte ruşinat ca orice om când este prins în flagrant delict de... farsă, ridică din umeri şi mormăe:

— «Dar în definitiv ce aşi putea să vă spun?

Linia odată deschisă şi interviewul pornit pe drumul bun, sarcina noastră devine din ce în ce mai uşoară.

— Câteva cuvinte despre organizaţia dv.?

— «Ne înţelegem foarte bine. N'avem niciodată motiv de supărare, pentrucă idealul într'o organizaţie de sport profesionist nu este decât armonia desăvârşită.

«Am colaboratori excelenţi, între cari Nusslein ocupă primul loc. Partida pe care am câştigat-o Sâmbătă contra sa m'a bucurat foarte mult, deoarece a fost revanşa recentei înfrângeri dela Varşovia.

«In setul al treilea, când am fost handicapat cu 2—0 şi situaţia în set era 4-4, n'am mai ţinut seama de durerea pe care mi-o provoca rana dela picior, am dat tot ce am putut şi am refăcut terenul.

«Nusslein este un jucător foarte bun, dar nu are rutina mea. De altfel şi diferenţa de vârstă dintre noi este apreciabilă.

«Trebue să ţineţi seamă că am 39 de ani şi că am jucat tennis pe toate continentele lumii.

«Dintre ceilalţi doi colaboratori ai mei, Najuch este fără îndoială mai bun. Posedă lovituri mai precise şi o technică mult mai avansată. Dacă a fost învins de Barnes, aceasta se datoreşte numai tinereţii acestui jucător, care va deveni în foarte scurtă vreme un mare as al tennis-ului profesionist.

— Cari sunt cei mai buni jucători mondiali, amatori şi profesionişti?

Figura atât de jovială a lui Tilden se face instantaneu serioasă.

— «Nu am căderea să fac astfel de clasamente, dar pentrucă insistaţi, iată părerea mea în ceeace priveşte cei mai buni 4 jucători din lume, amatori şi profesionişti:

1. Vines.
2. Cochet.
3. Eu.
4. Nüsslein.

«N'aşi fi trebuit să mă categorisesc într'un astfel de clasament, însă sinceritatea mea trece câteodată peste anumite considerente, mai ales atunci când sunt forţat de ziarişti şi mai ales de ziarişti îndărătnici şi cari îmi ştiu la minută ora când viu şi când plec...

Nüsslein în acţiune

(Continuarea în pagina V-a).

O ZI IMPORTANTA A DIVIZIEI NAŢIONALE

Divizia Naţională a cunoscut eri o zi importantă, atât din punct de vedere al programului, cât şi sub raportul desfăşurării competiţiei.

In momentul de faţă prin înfăţişarea clasamentului ambelor serii, Divizia Naţională a intrat în faza hotărâtoare.

Interesul de până acum al competiţiei a luat eri proporţiile aşteptate, cari vor spori pe măsură ce proba va înainta, mai ales că seria marilor întâlniri a început abia eri.

In seria A, leaderul a pierdut un punct, micşorând distanţa între el şi rivalul direct. In seria B., avem un nou leader, pe Venus care se menţine pentru moment graţie goal average-ului.

In toate oraşele, jocurile s'au desfăşurat în linişte. Ordine deplină a domnit pretutindeni şi în special la Bucureşti, unde se credea că publicul va părăsi ţinuta sportivă şi demnă care a caracterizat în totdeauna pe spectatorii noştri.

Succesul Diviziei Naţionale a atins eri şi din punct de vedere financiar, proporţiile scontate. La Bucureşti s'a realizat o reţetă record pentru un joc de campionat, iar în provincie media a trecut de o mie spectatori.

Din punct de vedere sportiv am notat victoriile favoriţilor.

Au câştigat peste tot echipele cele mai indicate, iar la Oradea s'a produs match nul, prevăzut de altfel.

Mai puţin aşteptată a fost victoria Venusului. Mai ales scorul a fost o adevărată surpriză.

b.

Pulief despre turneul balcanic dela Atena

PRIMIRE FRUMOASA, DAR INTREŢINERE MODESTA. — SUNTEM DE ACEIAŞI VALOARE CU JUGOSLAVII

Gică Poulieff este fără îndoială jucătorul cel mai inconstant pe care l'a avut vreodată tennis-ul românesc. Trecerea dela maximum la minimum de formă este la Poulieff atât de frequentă, încât nu poţi fi sigur de ceeace poate da acest jucător de la o zi la alta. Astăzi joacă în cel mai mare campion, iar mâine poate fi sub nivelul mediei obişnuite. Din această cauză la anumite epoci pare că se desinteresează de sportul său favorit, pentru a reveni pe court complet schimbat şi gata să-şi însuşească titlul de campion naţional.

Anul acesta este din nou în fruntea jucătorilor români şi în această calitate ne-a reprezentat împreună cu Retti la concursul interbalcanic dela Atena. Pe cât este de schimbăcios în ceeace priveşte forma, pe atât este de inconstant în volubilitatea verbală. Odată îl găseşti ursuz, cu vorba rară şi cântărită, altă dată vorbăreţ, gata să stea ore întregi la taifas.

In postura secundă l-am găsit eri după amiază la Tennis-Club, când ne-a împărtăşit câteva impresii de la Atena.

PRIMIRE FRUMOASA, DAR INTREŢINERE MODESTA

«Am călătorit cu vaporul «Dacia» în condiţiuni destul de mediocre, iar primirea noastră în Grecia a fost peste aşteptări. In materie de recepţii, grecii s'au dovedit odată mai mult imbatabili, mai ales în ceeace ne priveşte. Nu am beneficiat însă de o întreţinere deosebită — se zice — din cauza dificultăţilor materiale prin care a trecut organizarea. Afluenţa de public a fost însă atât de mare, încât motivul acesta nu pare verosimil.

MATCHUL CU GRECIA

«Ne-am clasat în locul al doilea la numai un punct în urma jugoslavilor. Matchul cu Grecii, cu care ne-am făcut intrarea în competiţiune, nu l-am câştigat de justeţe, deşi am fi putut dobândi în alte condiţiuni un scor de 7—0 cu care să ne fi putut clasa în fruntea turneului. Am câştigat cu 3—0 concursul de domni, dar am pierdut cu acelaş scor pe cel de doamne, din cauza indispoziţiei d-rei Golescu provocată de întreţinerea modestă. Dacă pierdeam dublul mixt, am fi înregistrat o înfrângere care ne-ar fi retrogradat serios în clasament.

INTRE NOI ŞI JUGOSLAVI

«După părerea mea, tennisul român şi cel jugoslav se găsesc la acelaş nivel. Intre mine şi Kukulievici nu este nici o deosebire din punct de vedere technic. Superioritatea unuia sau a altuia nu poate fi în nici un caz provocată decât de existenţa sau inexistenţa unei forme acceptabile. Schäffer este mai puţin bun decât Kukulievici care face progrese imense dela an la an.

JUCATORII GRECI

«Cel mai bun jucător grec este după mine Stalios. Speranţa Greciei este însă Balli, care-şi petrece aproape tot anul în Egipt unde are posibilitatea să joace tot anul. Nicolaidis are un stil foarte frumos, dar este ineficace. Xidis este un jucător conştiincios.

O convorbire cu Hugo Meisl

Marele pontif despre problemele footballului mondial. — Cum a ajuns footballul austriac unde se găseşte. — Despre România.

L'am cunoscut pe Meisl acum un an, la Budapesta. Atotputernicul footballului austriac mi-a făcut atunci o impresie formidabilă. De o popularitate fără egal, e cunoscut la Budapesta ca la Bruxelles, la Paris ca la Londra.

Iar autoritatea, corolarul acestei popularităţi, am cunoscut-o la banchetul care a urmat matchului Austria—Ungaria. In cuvântarea sa, Meisl a dojenit pe conducătorii unguri cu vorbe grele. A adresat publicului cuvinte severe, lucru pe care altul, lipsit de popularitatea lui Meisl, n'ar fi cutezat să-l facă.

Pe acest Hugo Meisl urmărit de presa mondială cu atenţia ce se acordă marilor personagii din lumea politică, l-am găsit la Viena.

Am avut deci ocazia să-l cunosc la el acasă, acolo unde popularitatea sa a luat proporţii de idolatrizare; unde fiecare mişcare a lui, e subiect de reportaj şi unde o declaraţie pe care o face dă loc la ediţii speciale de succes.

Meisl e ocupat de o manieră inexprimabilă. Deşi federaţia austriacă are un personal extrem de numeros, lucrările sunt astfel organizate, în cât totul trece pe la Meisl, care rezolvă lucrările cu ajutorul celor doi secretari particulari.

L'am găsit pe Meisl în cabinetul de lucru.

Inchipuiţi-vă un biurou de două ori cât platforma unui tramvai, cu pereţii acoperiţi cu fotografii, portretul lui Mussolini cu o dedicaţie în termeni foarte călduroşi, o vitrină cu bibelouri şi statuete, cari reprezintă daruri primite de Meisl în diferitele călătorii.

Pe o masă mică, jurnale sportive din toate colţurile lumei într'o desordine care arată că au fost răsfoite şi citite rând cu rând.

Meisl e aferat. L'am prins într'un moment dificil pentru el.

Hugo Meisl

Trebue să pregătească echipa pentru matchul cu Elveţia, şi funcţionează telefonic ca arbitru în litigiul dintre Italia şi Cehoslovacia. Abia terminase convorbirea cu Zanetti dela Roma şi a şi trebuit să ridice alt receptor ca să răspundă doctorului Pelikan dela Praga.

Din felul cum lucrează se degajează o impresie formidabilă.

In biroul lui Meisl cu cele trei telefoane interne şi alte aparate pentru legăturile interurbane, ai impresia că asişti la un film de cinematograf, montat de un regisor american.

Mult după ce am intrat în cabinetul «regelui footballului», abia la zece seara, am putut angaja convorbirea pe care o redau în acest reportaj.

Am părăsit împreună sediul federaţiei şi ne-am îndreptat spre faimosul «Ring Café», cafeneaua unde îşi dau rendez-vous toţi marii dregători ai footballului austriac.

Meisl prezidează şueta, care precedează cele mai mari aranjamente.

Meisl e nelipsit dela acest cenaclu footballist.

A făcut excepţie în seara când a trebuit să-mi dea interviewul promis la sosirea echipei la Viena.

PROBLEMELE FOOTBALLULUI MONDIAL

«Voiu începe prin a spune că sunt încântat de solidaritatea între ţări stabilită graţie footballului.

Vom avea un campionat mondial care va fi organizat de Italia, cu îngrijirea care a caracterizat toate marile organizări italiene.

Eu sunt de părere ca participarea să fie liberă. Adică toate ţările să se poată înscrie, dacă le vor conveni condiţiunile.

LIS

(Continuarea în pag. II-a)

DERBYUL...

Mare fierbere 'n Oradea,
Clocotesc toţi orădenii,
Şi fac pregătiri imense
Ca să bată regăţenii.
Pregătindu-se de luptă,
Şi-au mai dres echipamentul,
Şi după metodă nouă
Au făcut antrenamentul.
Luni, să-şi fortifice trupul,
Au stat toată ziua 'n baie.
Marţi, ca să-şi procure suflu,
Au fugit după tramvaie.
Şi-au pus oasele 'n bandaje,
Ca să n'aibă a se teme,
Iar ca super-precauţie.
Miercuri s'au culcat devreme.
Joi au început să facă
Săritura la frânghie,
Ca să nu prindă grăsime,
Au mâncat la lăptărie.
Vineri, pela ora două,
Şi-au luat ghete de comandă,
Pe când suporterii vajnici
S'au dedat la propagandă.
«Fraţilor cu demnitate,
Din palat şi din cabană,
Hai cu noi la capitală,
C'aveţi trenul de pomană.
Haideţi toţi, în număr mare,
Să cutremuraţi oraşul,
Şi de batem, vă promitem,
Vă plătim noi papricaşul».
Vineri seara, lumea toată
Cu orchestră şi fanfară,
Au pornit cu stegulete
Şi a debarcat la gară.
Mamele au plâns cu jale
Şi şi-au strâns la piept odorul,
I-a condus pe tot peronul
Mângâindu-le piciorul.
Lumea a luat tren de marfă
Fiindcă se-acordau rabaturi,
Jucătorii, ca să doarmă,
S'au urcat în tren cu paturi,
Iată-i, orădenii 'n floare,
Cum încep ca să citească
Dintr'un dicţionar cu toţii
De vre-o două ori «trăiască».
Imediat, cei ce veniră
Cu vagonul de plăcere,
Am purces să fredoneze
«Primul drum, prima durere».
Când văzură că e lată
Şi că o sfecliră fraţii.
Orădenii — aveau impresia.
Că s'au dărâmat Carpaţii.
Mai cu seamă când cu încă
Două goaluri porţia creşte,
Prin minune exclamară
«Aoleu!» pe româneşte.
I-au trecut la mingi lui Ţinţer
Ca pachetele în vamă,
Iar la urmă suporterii
Au trimes o telegramă:
«Aici lumea liniştită,
Linişte până diseară,
Azi ni-e frică de Oradea,
Aduceţi jandarmi la gară».

A. NOL.